

fejl af, hvad der er udgangspunktet for forslaget. Det er faktisk et ønske om at hjælpe børnene og ikke primært de danske, men primært de tofremmedsprogede. Hvis vi ingenting gør nu eller bare kører videre med integrationspuljer og Byudvalget, tror jeg, der er nogle, der vil være tabt om nogle år. Kræfterne får frit spil – og man bør måske lytte efter, når en borgerlig taler om det – på en måde, som ikke kan accepteres, med en større koncentration på endnu flere skoler af fremmedsprogede.

Og hvem er det til ulempe for? Først og fremmest de fremmed- eller tosprogede, som ikke får lært det danske sprog, den danske levevis og den ejendommelige danske form for humor. Vi siger jo meget, meget ofte det modsatte af, hvad vi mener. Jeg tror ikke, vi danskere selv er klar over, hvor ofte vi gør det; men jeg har en norsk kone, og bare i det tætte kulturelle fællesskab mellem to nabolande opstår der ofte misforståelser. Det er ikke bare selve sproget, der giver problemer, men også den måde, vi bruger det på, giver anledning til misforståelser. Og hvordan vil det så ikke være, når der er tale om børn og unge fra helt andre dele af verden?

Derfor er det ikke bare et spørgsmål om at kende sprogets vendinger, men også om at kunne forstå hele underfundigheden, hvis man skal begå sig i livet, også i arbejdslivet. Vi oplever desværre i øjeblikket, at unge tosprogede – også virkelig tosprogede med dansk som det ene sprog, de kan det i hvert fald overfladisk set perfekt – har svært ved at få et job og har meget svært ved at få praktikplads. Det er altså først og fremmest de tofremmedsprogede, som, skal vi sige, bliver ofre, hvis vi lader udviklingen køre videre og lader kræfternes frie spil køre videre med større koncentration og måske ligefrem fremkomsten af det, man kunne kalde ghettoskoler, som resultat. Det må vi undgå.

Jeg nævnte tallenes stærke vækst og de netop reviderede tal, der er fremsendt fra Undervisningsministeriet, og det samme notat fra Undervisningsministeriet taler også om friskolerne. 12 islamiske friskoler – jeg ved ikke, om de alle sammen ligger i København – har inden for bare de sidste 2 år fået næsten 25 pct. flere elever, og det er jo ikke noget, der gavner integrationen. Det er måske meget forståeligt, at fremmedsprogede forældre sender deres børn derhen; men det kan godt være lidt tankevækkende. Begrundelsen er jo ikke bare, at man ikke vil have, at børnene har gymnastik og svømning og sådan noget sammen. Det har også noget at gøre

med, at man synes, der er for lidt disciplin og ro i den danske folkeskole.

Nu er disciplin vistnok – i hvert fald blandt flertallet i denne sal – et negativt ladet ord. Men ro i klassen og mulighed for at fordybe sig i tingene i skolearbejdet er selvfølgelig en positiv ting, og det er man altså mere vant til de steder, hvor de tosprogede kommer fra. Her er man måske i virkeligheden havnet i den anden grøft med den sorte skole, og den skal vi ikke have. Men jeg hører til dem, der mener, at vi er røget i den modsatte grøft, og vi kan absolut lære noget af de forskellige folkeslag, der er kommet op til os.

Så vil jeg sige til undervisningsministeren, at som Det Konservative Folkepartis ordfører også sagde, skal dette forslag ikke opfattes vældig firkantet. Undervisningsministeren spurgte: Skal man holde børnene i disse modtageklasser, indtil de kan perfekt dansk, for så bliver det jo til evig tid? Nej, men udgangspunktet må være, at der i almindelige skoleklasser kan foregå en undervisning på nogenlunde almindelig vis, også selv om der er en del tosprogede elever. Men det kræver, at de først og fremmest kan forstå dansk og også helst kan tale lidt af sproget; de skal forstå dansk så tilpas godt, at det ikke kræver brug af tolke eller en indsats af et 2-lærer-system i de almindelige klasser, for det går jo ud over den almindelige undervisning af ikke bare de danske børn, men også af de tosprogede. Så forslaget skal ikke forstås firkantet.

Det vigtigste punkt i forslaget er pind nr. 2 om kvoteordningen. Det er jo noget grimt noget at styre tingene med kvoter, i særlig høj grad for en borgerlig politiker, så derfor skulle man måske lige tænke sig om: Når der kommer et forslag om planstyring og kvoter fra borgerlig side, er det vel, fordi alarmlamperne blinker, og det mener jeg de gør.

Men så skal man køre med bus til skole, og så er det frie skolevalg væk. Ja, og bussen skal også køre i højre side; den har ikke frihed til at køre i venstre side. Nu er jeg lidt ironisk, men vi har jo i forvejen nogle begrænsninger på mange områder. Der er også børn med forskellige handicap, og de kan jo ikke vælge den nærmeste skole.

Men det kunne måske være en vej frem, og jeg nævner det bare som et forslag, som ikke kræver lovændring, så vidt jeg kan forstå. Ordføreren fra mit parti nævnte også, at man måske kunne sige: Jamen hvis man nu kunne opfatte det at komme til Danmark fra et fremmed land –